

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
79 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2019

Наукове видання

Збірник тез доповідей 79 наукової конференції викладачів академії
16 – 19 квітня 2019 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 9 від 02.04.2019 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови

Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент

Павлов О.І., д.е.н., професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент

Станкевич Г.М., д.т.н., професор,

Савенко І.І., д.е.н., професор,

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор,

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор

При впровадженні контролінгу на борошномельних підприємствах їх специфіка найбільше впливає на перших шести кроках, що пов'язано з особливостями формування собівартості борошна та супутніх продуктів. Так, в якості критеріїв ефективності при прийнятті стратегічних рішень інвестиційного характеру використовують такі показники, як чистий приведений доход, індекс доходності, внутрішня норма доходності, тощо, які розраховуються на основі показника собівартості (поточних витрат підприємства), а також включають інвестиційні витрати. При прийнятті поточних і оперативних рішень критеріями слугують: прибуток, маржинальний прибуток або рентабельність, які також базуються на показниках собівартості. Враховуючи це, усі інформаційні потоки та система обліку підприємств повинні бути націлені на підтримку планування та контролю витрат.

Розглянемо особливості калькулювання собівартості в борошномельній галузі. Як метод калькулювання з повним розподілом витрат, так і метод покриття, передбачають групування витрат по відношенню до об'єкту калькулювання. На зернопереробних підприємствах найчастіше здійснюються сортові помели. У зв'язку з цим борошномельне виробництво відноситься до комплексних видів виробництв, в яких з одного виду сировини та за результатами одного технологічного процесу отримують декілька видів та сортів продукції. Саме види та сорти продукції виступають об'єктами калькулювання.

Таким чином, навіть витрати на сировину на 1 т готової продукції певного сорту, які, зазвичай, прямі та складають 80-90 % собівартості, потребують розподілу, оскільки з однієї сировини виробляється декілька видів продукції різної за своїми фізико-хімічними, а, таким чином, і споживчими характеристиками. За умови використання в якості калькуляційної одиниці 1 т готової продукції певного сорту, це групування неможливе, і метод покриття втрачає свою привабливість. В даному випадку ми отримуємо суб'єктивний показник, який недоцільно використовувати в якості критерію для прийняття рішень. Якщо ж використовувати в якості калькуляційного об'єкту помел – ця проблема вирішується: витрати на сировину, паливо й енергію на технологічні цілі стануть прямими. Таким чином, для більш точного визначення витрат на виробництво та збут продукції, цим підприємством, в якості калькуляційної одиниці, слід обрати помел, а не 1 т готової продукції певного сорту.

Література

1. Нікішина О. Аналіз ринку борошномельної продукції / Нікішина О. // Товари і ринки. – 2013. – № 2. – С. 43-57.
2. Лещенко Ю.О. Український ринок борошна – що відбувається сьогодні? Стан та тенденції розвитку борошномельної галузі / Лещенко Ю.О. // Ефективна економіка, 2013(11).
3. Данилочкина Н.Г., Боброва М.Б., Проскуряков В.А. Теоретическое обоснование системы антикризисного финансового контроллинга на предприятии / Данилочкина Н.Г., Боброва М.Б., Проскуряков В.А. // Вестник университета, – 2017. – № 10, – С. 112-115.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Корсікова Н.М., к.е.н, доцент

Одеська національна академія харчових технологій

Економіка України переживає наслідки важкої структурної кризи, в результаті якої основними проблемами для нашої країни стали: втрата ринків збуту, крайня обмеженість можливості охоплення нових ринків збуту, низька конкурентоспроможність вітчизняної продукції за витратами і якістю, фізична і моральна зношеність матеріально-технічної бази.

Найважливіший інструмент економічної політики, який був сформований в попередній період, не націлений на забезпечення якісних перетворень – інноваційний розвиток, оновлення структури виробництва, входження в світові технологічні ланцюжки і ін. Сьогодні необхідні суттєві зміни в механізмах трансформаційних процесів, їх системне оновлення. Спрямованість на інтеграцію в Європейський Союз повинна стати додатковим могутнім стимулом і каталізатором відповідних перетворень.

Реалізація пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки сьогодні здійснюється не в рамках єдиної національної програми розвитку перспективних технологій, а методологічно припускає цілий ряд окремих державних науково-технічних програм для вирішення тих або інших задач. Оцінюючи прогноз розвитку перспективних технологій в Україні, доцільно враховувати два аспекти.

По-перше, необхідність розвитку взаємодії з європейськими структурами, перш за все в реалізації програм міждержавного, регіонального масштабу з урахуванням досвіду і міжнародного впливу такої організації, як UNIDO. Формами подібної взаємодії може бути координація з боку UNIDO співпраці країн по виконанню цих програм. Важливим також є законодавче і нормативне забезпечення з боку України міжнародної науково-технічної співпраці.

Другий аспект проблеми торкається внутрішнього вдосконалення організації і фінансування інноваційної сфери. Головними задачами тут повинні стати:

- вдосконалення механізму фінансування інноваційної діяльності шляхом оптимального використання державних і недержавних коштів при створенні новітніх технологій, матеріальне стимулювання творчої праці наукових співробітників на рівні розвинених держав;

- законодавчий і нормативний захист інтелектуальної власності, створеної науковцями України;

- широке впровадження перспективних організаційних інноваційних структур типу технопарків і бізнес-інкубаторів з відповідними пільгами на етапі їх становлення.

Сьогодні фінансовий стан більшості підприємств не дозволяє їм упроваджувати нові технології, утримувати висококваліфікованих фахівців. Останніми роками на підприємствах, незалежно від їх форми власності, спостерігається втрата інтересу до нових досліджень і розробок. Причин тому багато, але деякі з них простежуються чітко, зокрема:

- невпевненість ряду керівників, наукових і інженерно-технічних працівників в отриманні високих прибутків в результаті створення виробництва і експлуатації прогресивної техніки і технологій;

- відсутність взаємозв'язку між наукою, новими розробками і ринковими відносинами;

- недостатня кількість оригінальних нововведень з боку дрібних і середніх науково-технічних центрів, науково-дослідних і конструкторських організацій, акціонерних компаній, що займаються дослідженнями і розробками, а також відсутність їх тісного взаємозв'язку з крупними підприємствами і організаціями;

- відсутність прогресивних організаційно-економічних механізмів і методів матеріалізації і підвищення ефективності науково-технічної, виробничої, економічної і інших видів діяльності осіб, зайнятих дослідженнями, розробкою, освоєнням, виготовленням, експлуатацією, сервісним обслуговуванням і маркетингом нових засобів техніки в умовах формування ринкових відносин.

Важлива роль у подоланні названих причин і формуванні ефективного механізму, спрямованого на інтенсифікацію інноваційного розвитку економіки України, належить, безумовно, державі. Державна складова в інноваційній діяльності повинна бути спрямована на виконання наступних функцій.

1. Пряме фінансування початкових стадій інноваційного циклу (фундаментальні і пошукові дослідження, пріоритетні НДДКР), коли витрати помірні, а ризики найвищі. Фінансова підтримка інноваційних проектів, а також перспективних НДДКР з бюджетних і

позабюджетних державних джерел повинна здійснюватися на основі конкурсу, а при позабюджетному фінансуванні ще і на основі принципу поворотності.

2. Вдосконалення механізму створення і використання позабюджетних джерел для реалізації інноваційних проектів.

3. Стимулювання і страхування інвестицій недержавних фінансових структур. Так, може бути доцільною організація регіональних лізингових підприємств з тимчасовою участю державних коштів. Засновниками цих підприємств разом з державою, фінансово-кредитними та інвестиційними інститутами можуть бути підприємства, зацікавлені в стабільних поставках свого устаткування, а також підприємства-споживачі цього устаткування.

Необхідно підтримати також такий вид інвестицій, як венчурне фінансування високотехнологічних інноваційних проектів, пов'язаних з виробництвом принципово нових продуктів на основі застосування нових технологій і технічних рішень, в умовах, коли вихід цього продукту на ринок і його виробництво зв'язані з найбільшим ризиком при високому очікуваному прибутку. В цьому випадку венчурні фірми виступають як інвестор.

Важлива роль в розширенні круга інвесторів, що вкладають кошти в інновації, повинна бути відведена страхуванню ризиків з включенням в нього, зокрема, технічних і інших ризиків, пов'язаних з реалізацією інноваційних проектів. Для зниження ризиків приватних інвесторів необхідно передбачити участь держави у венчурних фірмах і відповідні державні гарантії.

4. Підтримка і стимулювання інвесторів, що вкладають засоби в наукоємне високотехнологічне виробництво. Необхідне вдосконалення податкової системи як непрямого механізму фінансування з метою створення вигідних умов для інноваційної діяльності всіх суб'єктів. Йдеться про уточнення бази оподаткування, розробку механізмів стягнення податків, зміну амортизаційної політики. Одним з найефективніших механізмів регулювання виступає пільгове оподаткування, що гарантує окремим суб'єктам господарювання – незалежно від їх приналежності до форм власності – особливий режим господарювання. У всьому світі відповідна практика знайшла своє втілення в створенні окремих територіальних утворень, де якнайповніше реалізуються умови цього режиму: вільні або спеціальні економічні зони, зони підприємницької діяльності, технопарки, технополіси, території пріоритетного розвитку і т.п.

5. Розвиток інноваційної ринкової інфраструктури. Найвужчим місцем української економіки є відсутність механізмів трансформації інноваційного продукту у виробництво. У цьому особливу роль повинні зіграти об'єднання промислового, банківського і торговельного капіталу в могутні структури, здатні виробляти високотехнологічні конкурентоздатні товари і послуги. У цьому напрямі перш за все слід забезпечити створення інноваційних структур (інкубаторів, центрів і інших), інформаційних і інфраструктурних підприємств, які сприятимуть упровадженню нових технологій у виробництво, входження в міжнародні інформаційні системи для обміну інформацією за інноваційними проектами, розвиток інтеграційних процесів у сфері фондового ринку.

ПРОБЛЕМИ ТА МОЖЛИВОСТІ РИНКУ КОШЕРНИХ ПРОДУКТІВ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

Дроздова В.А., к.е.н., доцент

Одеська національна академія харчових технологій

Завдяки географічному розташуванню та історії формування Україна є країною де проживають багато національностей. Кожна з них має свої традиції, які поширюються на релігійні питання, поведінку, одяг, їжу, тощо. Однією з найбільших національних меншин в Україні є єврейська спільнота з дуже потужною підтримкою з боку Ізраїлю.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	
Корсікова Н.М.	358
ПРОБЛЕМИ ТА МОЖЛИВОСТІ РИНКУ КОШЕРНИХ ПРОДУКТІВ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	
Дроздова В.А.	360
ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПІВ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ДЛЯ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ-ВИРОБНИКІВ СОКІВ ТА СОКОВМІСНИХ НАПОЇВ	
Дьяченко Ю.В., Коренман Є.М.	362
РОЗВИТОК МАРКЕТИНГОВОГО СЕРЕДОВИЩА АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Бахчиванжи Л.А., Євтушок О.В., Значек Р.Р.	364
УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ЯК ФАКТОР АКТИВІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
Мужайло В.Д., Кривоногова І.Г.	366
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ	
Ніколюк О.В., Левчук Ю.С.	368

СЕКЦІЯ «ОБЛІК І АУДИТ»

ОЦІНКА ПЕРСИСТЕНТНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ: АКТУАЛЬНИЙ АСПЕКТ	
Купріна Н.М.	370
РОЛЬ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ В ОЦІНЦІ БІЗНЕСУ ПІДПРИЄМСТВА	
Ступницька Т.М., Антонюк О.П.	372
СТАТИСТИЧНИЙ ОБЛІК ВИТРАТ ПРАЦІ	
Ощепков О.П.	374
ФОРМИ ТА МЕТОДИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	
Євтушевська О.О.	375
ДЕПОЗИТНИЙ РИНОК УКРАЇНИ ЯК ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ	
Тарасова О.В.	377
ЯКІСТЬ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ТА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	
Скляр Л.Б.	379
СИСТЕМА КОНЦЕПТУАЛЬНО-МЕТОДИЧНИХ ПРИНЦИПІВ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПРОМИСЛОВОЇ ГАЛУЗІ	
Мельник Ю.М., Головаченко Л.М.	381
АНАЛІЗ СУТНОСТІ ОСНОВНИХ КАТЕГОРІЙ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	
Баранюк Х.О.	383
ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНОЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У РИНКОВИХ УМОВАХ	
Маркова Т.Д., Пчелянська Г.Б.	385
БАГАТОГРАННІСТЬ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОНКУРЕНЦІЯ» ТА «КОНКУРЕНТОЗДАТНІСТЬ»	
Іванченкова Л.В., Стасюкова К.В.	387

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»

ВПЛИВ ГЕНЕТИЧНО МОДИФІКОВАНОЇ ПРОДУКЦІЇ НА ПРОДОВОЛЬЧУ БЕЗПЕКУ	
Ткачук Т.І.	388
СПОСОБИ МІНІМІЗАЦІЇ ЗБИТКУ КАДРОВОЇ БЕЗПЕКИ	
Руммо В.В.	390
ТЕНДЕНЦІЇ АКТИВІЗАЦІЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ	
Криницька О.О.	392
ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА»: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	
Шишлюк В.Р., Заболотна О.С.	394

СЕКЦІЯ «СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ, ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА СПОРТ»

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИБІР УКРАЇНИ ТА ЙОГО ОБУМОВЛЕНІСТЬ	
Соловей А.О., Кананихіна О.М., Ботіка Т.С.	396
РОЗУМІННЯ КОНЦЕПЦІЇ «СОЦІАЛЬНЕ» В СУСПІЛЬНИХ НАУКАХ	
Іванов Є.В., Мордовець М.В.	397
КОМАНДА І ОРГАНІЗАЦІЯ: СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ	
Черкаський А.В.	398